

อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ASSUMPTION CATHEDRAL

<http://assumptioncathedral.catholic.or.th/>

บทสนทนาจากเจ้าอาวาส

กางเขนของพระเยซูเจ้าและกางเขนของเรา

บทอ่านที่ 1 จากหนังสือประกาศกอิสยาห์ และบทพระวรสารในวันนี้ พูดถึงเรื่องเดียวกัน คือ พูดถึง “ความตายของพระเยซูเจ้า บนไม้กางเขน”

พระเยซูเจ้าทรง “ไถ่บาป” ของมนุษย์และทรง “เอาชนะบาป” ด้วยการยอมตายบนไม้กางเขน

“กางเขน” หรือ “ไม้กางเขน” และ “ความตายบนไม้กางเขน” ในเบื้องต้นถูกดูหมิ่นดูแคลนจากบรรดาคริสตชน ในยุคสมัยของพระเยซูเจ้า แม้แต่อัครสาวกเปโตร ผู้ต่อไปในอนาคต จะต้องเป็นผู้นำพระศาสนาจักร ก็ยัง “ไม่ยอมรับ” ไม้กางเขน แต่เมื่อเวลาผ่านไป คริสตชนก็เริ่มสนใจ “ความสำคัญ” และ “ความจำเป็น” ของไม้กางเขน

ไม้กางเขนจึงได้กลายเป็น “ความหวัง” และเป็น “ชีวิต” ของคริสตชนในยุคต่อๆมา จนถึงปัจจุบัน

ดังนั้นไม้กางเขนจึงอยู่คู่กับ “ชีวิตคริสตชน” และ “ชีวิตศิษย์พระคริสต์” แบบแยกจากกันไม่ได้

เวลาพูดถึงไม้กางเขน เราก็มักจะจินตนาการภาพของพระเยซูเจ้าที่ถูกตอกตรึง บนไม้สองท่อนที่ถูกนำมาวางขวางกัน เป็นอุปกรณ์ประหารชีวิตจินตนาการถึงความเจ็บปวด รวดร้าว ที่พระองค์ทรงได้รับขณะถูกตรึงบนไม้สองท่อนนี้เป็นเวลาหลายชั่วโมงก่อนจะสิ้นลม

และก็กลายเป็นคำสอนสำหรับคริสตชนทั่วไปว่า “เราจะต้องยอมรับความทุกข์และความเจ็บปวดในชีวิตนี้ ร่วมกับความทุกข์ ความเจ็บปวด และความตายของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขนนั่น” ก็ถูกต้องไม่ผิดเลยสักนิดเดียวที่จะพูดเช่นนั้น

แต่ถ้าจะพินิจพิเคราะห์ให้ลึกๆแล้ว “กางเขนบนเนินกัลวารีโอ จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่มีไม้กางเขนอีกอันหนึ่งเกิดขึ้นมาก่อน” นั่นคือ “ไม้กางเขนในสวนเกตเสมนี่”

สำหรับพระเยซูเจ้าไม้กางเขนมี 2 อัน คือ ไม้กางเขนแห่งสวนเกทเสมณี และไม้กางเขนแห่ง
กัลวารีโอ

ไม้กางเขนอันแรกนำไปสู่ไม้กางเขนอันที่สอง

อะไรคือไม้กางเขนแห่งเกทเสมณี ? กางเขนแห่งเกทเสมณี คือ “กางเขนแห่งการตัดใจ” เป็น
การ “ตัดใจที่จะไม่ทำตามใจตัวเอง แต่ยอมทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา”

“พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถ้อยนี้พันข้าพเจ้าไปเถิด แต่ถ้าเป็นไปได้ก็ขออย่า
ให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ขอให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” (มัทธิว 26:39)

พระเยซูเจ้าตัดใจของพระองค์ เพื่อทำตามใจพระบิดา

และกางเขนอันนี้เองนำพระองค์ไปสู่กางเขนแห่งกัลวารีโอในที่สุด

พระเยซูเจ้ายอมให้น้ำพระทัยพระบิดาตัดน้ำใจของพระองค์

เราจะเห็นภาพไม้กางเขนอย่างชัดเจน

สำหรับบรรดาศิษย์ และพวกเรา ที่พระองค์บอกว่า “ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ขอให้เขา
เลิกนึกถึงตนเอง แยกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา...”

คำพูดของพระเยซูเจ้าชัดเจน อยู่ในตัวพระเยซูเจ้าไม่ได้ต้องการให้เราต้องมาถูกตรึง
เช่นเดียวกับพระองค์ หรือให้รับทุกขุทธานอื่นๆ ทางร่างกายเช่นเดียวกับพระองค์

แต่พระองค์ทรงขอให้เราแยกไม้กางเขนของเรา และกางเขนของเรา ก็คือ การรู้จักตัดใจ
จากความชั่ว ความเลว ตัดใจจากความโลภโมโหสิ้นต่างๆ ตัดใจจากกิเลสตัณหา ที่ฝังแน่นอยู่ในชีวิต
ตัดใจจากการมุ่งแสวงหาทรัพย์สิน เงินทอง เกียรติยศ ในทางที่ผิด ตัดใจจากการแสวงหาความสุข
ทางเพศ ที่ผิดศีลธรรม ตัดใจจากการผูกใจเจ็บคิดจ้องทำร้ายและทำลายผู้อื่น ฯลฯ

การตัดใจเหล่านี้พระเยซูเจ้าเรียกมันว่า การเลิกนึกถึงตนเอง เป็นการตายต่อตัวเอง(SELF-
DENIAL) เป็นการหลั่งน้ำใจแทนการหลั่งเลือด และการเลิกนึกถึงตนเอง คือการยอมสูญเสียชีวิต
เพื่อพระเยซูเจ้าและพระวาจา

กางเขนแบบนี้แหละที่จะเอาชนะบาปและความตาย กางเขนแบบนี้แหละที่จะพาเราไป
สวรรค์ เพราะอาศัยการตัดใจ บาปและความชั่วก็จะหยุดแผลงฤทธิ์ และความดีก็จะเริ่มเกิด

และสรุปสุดท้ายการตัดใจ เลิกทำตามใจตัวเอง หันมาทำตามน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า
หรือ ที่เราเรียกว่า การปฏิบัติพระวาจา ก็คือ ความนอบน้อมเชื่อฟัง ดังที่ท่านยากอบกล่าวไว้ใน
บทอ่านที่สอง ก็คือ ความเชื่อ (ฟัง) ที่มีการกระทำ คือทำตามทุกอย่างที่พระเยซูเจ้าสั่งให้ทำ แต่
เพื่อจะทำตามพระเยซูได้ เราก็ต้องเริ่มด้วยการเลิกทำตามใจตัวเอง หรือ รู้จักตัดใจนั่นเอง

สวัสดิ์...พ่อसानิจ